

Királyhelmeci Szövetség

A KIRÁLYHELMECI ÉS PÓLYÁN-SZOLNOCSKAI
REFORMÁTUS GYŰLEKEZETEK LAPJA
2008/4

Miért lett Isten emberré?

Karácsony lényegét, annak titkát, az egész keresztyén örömuzenetet summásan egy igeverssel ki lehet fejezni, miszerint: *úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött fiát adta, hogy ha valaki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen* (Jn 3, 16). Az ember számára szinte felfoghatatlan, hogy miért adta Isten az Ő Fiát, vagy inkább, hogy miért lett Isten emberré. Kérdezték ezt az elmúlt évszázadokban komoly gondolkodók; elismert filozófusok, teológusok foglalkoztak Istennek eme tettével, szinte könyvtárakat lehetne megtölteni azokkal a gondolatokkal, melyek azt próbálják megfogalmazni, hogy miért lett Isten emberré. Miért alázta meg magát ennyire a mindenség Ura? Miért jött a világ teremtője, mindeneknek gondviselője ebbe a mi nyomorúságokkal teli világunkba? Miért éppen úgy, egy istálló sötétjében, a jászol mélyében? Miért éppen Betlehemben? Miért lett Isten emberré, miért öltötte magára a mi emberi testünket, annak minden nyûgével, problémájával, gondjaival és örömeivel? Felfoghatatlan a számunkra, hiszen mi emberek nagyon is tudjuk, hogy mivel jár ez a földi élet, s elgondolhatjuk, hogy az első karácsony korában mivel járhatott, és mennyivel több kényelmetlenségben, gondban, teherben, fájdalomban volt része az embernek. És az Isten mégis emberré lett. S bár a felvetett kérdés feloldására számtalan választ lehetne adni, sok-sok bölcselkedőt lehetne idézni, de egyetlen, mindent összefogó, és mindent kifejező válasz az, ami a jánosi igében is benne van: *mert úgy szerette*

Isten a világot. Irántunk érzett szeretete miatt lett Isten emberré. Ezért van karácsony, s a karácsony mindig erről tanúskodik, hogy a mindenség Ura, a királyok Királya szereti az embert minden bûne, minden vétke, gyarló természete ellenére is. Szeret mindenkit kivétel nélkül, szereti az aggot és az újszülöttet, szereti az erőst és szereti a gyengét, szereti a férfit és szereti s nõt, szeret mindnyájunkat és ezért lett Ő emberré.

Nem a tündöklő csillagért, az angyalok karáért, a mennyei híradásért, de még csak nem is a karácsonyfáért, a gyermeki szavalatért, az ünnepi vacsoráért, s nem ezekért van karácsony, hanem mert az Isten szeret bennünket és ebből a szeretetéből fakadóan adta értünk egyszülött Fiát az Úr Jézus Krisztust.

Örvendetes ez a tény, örvendetes, hogy az Isten érettünk is emberré lett. Azonban az ige nem csak azt mondja el, hogy *úgy szerette Isten ezt a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta*. Ha csak ennyi lenne és az igevers nem folytatódna tovább, akkor mit se számítana, hogy egyszer valamikor, réges-régen valaki Betlehemben megszületett. Mit se számítana még ha istállóban, csodás égi jelek kíséretében született is meg. Lehet, hogy tényként elfogadnánk, vagy egy szép történetként elolvasnánk, de az életünkön mit sem változtatna. De az igének van folytatása is, miszerint: *hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen*. És ezen van a hangsúly. *Aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen*. Addig, amíg valaki csak az ige első felét fogadja el, vagyis azt, hogy Isten elküldte a Fiát és az Úr Jézus emberré lett, ahogyan mondani szoktuk, a kis Jézuska megszületett, addig nem történik semmi. Vagyis addig megünnepelhetjük a karácsonyt, de nem érünk vele semmit. Addig minden évben összeállíthatjuk a betlehemest, feldíszíthetjük a karácsonyfát, ajándékokat osztogathatunk és ünnepi vacsorát készíthetünk, azonban az ünnep elmúltával nem történik életünkben semmi, és nem lesz a mi életünkben értelme annak, hogy Isten fia emberré lett, hogy azon az első karácsonyon megszületett. A lényeg az igevers második felében van, vagyis azon, hogy ezt a karácsonyi gyermeket fogadjuk el, higgyünk benne, lássuk meg benne Megváltónkat, Istenünkkel való kibékítőnket. Az ige azt mondja, hogy aki hisz őbenne, vagyis, aki hisz a megszületett Jézus Krisztusban, aki elfogadja, befogadja Őt az nem fog elveszni, azt a halál sem tudja legyőzni, annak örök élete lesz. Ezt maga az Isten kínálja nekünk. Ezért lett az Isten emberré, ezért lett és ezért van ez évben is karácsony, hogy lássuk meg mennyire szeretett minket az Isten, lássuk meg Jézus Krisztusban megváltónkat, higgyünk Őbenne és akkor örök életünk lesz.

Csodálatos a karácsonyi történet, Krisztus megszületése, a pásztorok és bölcsek kisdéd előtti hódolata, s valószínűleg csodálatos lesz a mi karácsonyunk is, a templom csendje, csodálatosak lesznek a felcsendülő karácsonyi dicsérek, az otthoni feldíszített karácsonyfák, s csodálatos lesz az ünnepi hangulatba öltözött világ. Azonban az igazi karácsonyi csoda átéléséhez az kell, hogy mindezekon túllátva higgyünk abban, aki szeretett és aki ma is szeret bennünket, aki gyermekké lett érettünk, higgyünk és életünk urának fogadjuk el a megszületett Isten Fiát, az Úr Jézus Krisztust. Ne csupán karácsony három napjára, de fogadjuk el mindenkorra. Fogadjuk el azt, aki úgy szerette ezt a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Ezt kínálta az Úr az első karácsonykor a pásztoroknak és bölcseknek, ez elfogadás és befogadás lehetőségét kínálta tanítványainak, ezt kínálta azóta millió és millió embernek megannyi karácsonyon és még több hétköznapon, és ezt kínálja ma nekünk is, adja szeretetét, egyszülött Fiát, a megmaradást, adja az örök életet.

Molnár István

**ÁLDOTT ADVENTI VÁROKOZÁST, BÉKÉS
KARÁCSONYT, ÉS ÖRÖMÖKBEN, ÁLDÁSOKBAN
GAZDAG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK MINDEN
KEDVES OLVASÓNAK.**

Aki hisz az Isten Fiában

Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta. (Jn 3,36)

A hatodik hónapban pedig elküldték Gábrriel angyal Istentől Galileának városába, a melynek neve Názáret, Egy szűzhez, a ki a Dávid házából való József nevű férfiúnak volt eljegyezve. A szűznek neve pedig Mária. És bemenvén az angyal ő hozzá, monda néki: Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között. Az pedig látván, megdöbbene az ő beszédén, és elgondolkodék, hogy micsoda köszöntés ez?! És monda néki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél. És ímé fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az ő nevét Jézusnak.

És boldog az, a ki hitt; mert beteljesednek azok, a miket az Úr néki mondott. Akkor monda Mária: Magasztalja az én lelkem az Urat, És örvendez az én lelkem az én megtartó Istenemben. Mert reá tekintett az ő szolgáló leányának alázatos állapotjára; mert ímé mostantól fogva boldognak mondanak engem minden nemzetségek. (Lk 1,26-31.45-48)

Tehát csak a Jézus Krisztus melletti személyes állásfoglalás tesz bennünket Isten áldásainak, megbocsátásának, kegyelmének részeseivé. Aki figyelmetlenül elmegy mellette, nem nyer világosságot, hanem a külső sötétségre jut. Aki oda jut, annak ott kell maradnia, mert onnan visszaút nincsen. Aki nem akar odakerülni idejében vissza kell hogy forduljon és el kell fogadni Isten üdvözítő kegyelmét, amely megjelent az Úr Jézus Krisztusban.

Isten megtett minden intézkedést, hogy teremtményeinek ne kelljen elkárhozniuk. Az Ő Fiát, Jézus Krisztust küldte el üdvözítőként – nemcsak mint embert a Földre, hanem helyettesként a golgotai kereszten bemutatott engesztelő halálára.

Isten nem akarja, hogy valaki is elveszen. De nem is kényszerít arra, hogy valaki elfogadja az üdvösséget. Ő csak „önkénteseket” akar gyermekei közé fogadni. Isten azt akarja, hogy mindenki megmeneküljön a kárhozattól. Ezért hirdeti még mindig a kegyelem evangéliumát. Isten Téged is hív, mert mint elhagyott és fájó lelkű asszonyt hív téged az Úr. Mert férjed a te Teremtőd, seregeknek Ura az Ő neve, és megváltód Izraelnek Szentje, az egész föld Istenének hívattatik. (Ézs 54,5-6)

Fohász a 294. dicséret alapján:

Jézus, vigasságom! Esdekelve várom, Áldó szavadat. A te jelenléted Megvidámít éltet, Bátor szívet ad. Légy velem, Ó mindenem! Nálad nélkül nem is élek: Te vagy örök élet! Ámen.

Bányácsi Béla

GYÜLEKEZETÜNKBEN TÖRTÉNT

Október 31-én, ez évben immár másodszer került sor a Biblia éve kapcsán Biblia-kiállításra. Ezúttal nem egy Biblia-gyűjtő Szentírásait állítottuk ki a gyülekezeti házban, hanem gyülekezetünk tagjait kértük arra, hogy amennyiben valakinek odahaza olyan Bibliája van, amit értékesnek vél, ami talán szülői, nagyszülői örökség és szeretné kiállítani, másoknak is megmutatni az hozza el és egy hétre tegye közszemlére. Kérésünk sokaknál meghallgatásra talált, mert több féltve őrzött Bibliát hoztak. Nem egy még a XIX. sz.-ból való volt. A hozott és kiállított Bibliák között volt olyan, melyben egy család krónikája, a családban születtek és meghaltak nevei is olvasható volt, mintegy jelezve azt, hogy a Biblia szerves része a család életének, szorosan kapcsolódik a mindennapokhoz, az örömhöz és a szomorú eseményekhez egyaránt. De volt aki gyermekbibliát hozott, vagy csontfedelű énekeskönyvet, vagy éppen egy ritka kiadású imakönyvet. Különböző évből valók, különböző kiadók termékei, más-más formátumúak, de az bennük a közös, hogy Isten Igéjét hordozzák és az Úr szól általuk mindazokhoz, akik halló fülekkel és nyitott szívvel olvassák, és Isten üzenetét elfogadják. Lassan vége a Biblia évének, és csak remélhetjük, hogy nem volt hiábavaló a 2008. esztendő a Biblia évének nyilvánítani. Csak remélni tudjuk, hogy nem volt hiábavaló az oly sok program, előadás, kiállítás a Kárpát-medencében, mint ahogyan azt is remélhetjük csupán, hogy a gyülekezetünkben szervezett két Biblia kiállítás is ráirányította sok gyülekezeti tag figyelmét a Szentírásra, Isten örök igéjére.

Október 31-én, a reformáció emlékünnepének esti istentisztelete után a gyülekezeti házban levetítettük Eric Till Luther c. játékfilmjét a reformátor életéről. Az érdeklődés nagy volt, akik eljöttek – véleményem szerint – élményekben gazdagodva térhettek haza, s a látottak kapcsán talán elgondolkodtak a filmen, a XVI. sz-i állapotokon és a reformáció akkori (és talán mai) szükségességén.

November 1-én a hagyományossá vált ökumenikus istentiszteleten emlékeztünk az előttünk járókra, elhunyt szeretteinkre.

November 15-én nyugdíjas délutánt tartottunk a gyülekezeti házba, melyre vendég szolgálattelvőként Nt. Bojtor István érkezett gyülekezetünkbe a kedves feleségével együtt. Az igei szolgálat után szeretetvendégség következett, melyen kedélyesen beszélgethettek a jelenlévők egymással, valamint a magyarországi vendégekkel. November 16-án, vasárnap a délelőtti istentiszteleten Nt. Bojtor István hirdette az igét. Ezért az alkalomért is legyen Urunké a dicsőség.

November 29-én azzal a céllal szerveztünk programot mind az első, mind a második kátés csoportnak, hogy egy kicsit összefogjuk őket, és az egymás megismerése mellett, a közös játékokon túl adventről, karácsonyról, Krisztus megszületésének szükségességéről is elbeszéljünk. Az alkalom nagyon jó hangulatban telt, s akik jelen voltak kifejezték azon reményüket, miszerint lesz ennek folytatása. Mi is bízunk abban, hogy rendszeresen tartunk majd ilyen közös együttléteket a két csoport fiataljainak.

November 30-án, advent első vasárnapján könyvvásárt szerveztünk a gyülekezeti házban, amikor egy magyarországi utazó könyvkereskedő jött el közénk és a Bibliák, énekeskönyvek, imakönyvek mellett különböző vallásos, hitépítő, hitmélyítő kiadványokat kínált e vásárra betérőknek. Többen örültek a könyvvásárnak, hiszen voltak, akik nem csupán maguknak, de szeretteiknek is vásároltak ajándékként könyveket, kiadványokat. A nagy érdeklődést látva szinte biztos, hogy az internet és televízió világában még van jelene és reméljük lesz jövője a nyomtatott irodalomnak és Istennek legyen hála, van igény a vallásos irodalomra is. Éppen ezért szeretnénk majd jövőre is egy hasonló karácsonyi könyvvásárt szervezni és célunk a gyülekezet parókiális könyvtárát is nyitottabbá tenni, ahol a gyülekezeti tagok hitépítő, vallásos irodalmat kölcsönözhetnek.

December 6-án került sor az adventi játszóház megszervezésére, melyen az igei üzenet mellett, a karácsonyi történet elmondása után különböző tárgyakat, díszeket készíthettek a játszóházba betérő gyermekek, és vihetek haza szeretteiknek ajándékba, vagy a saját maguk örömére.

Pénzváltás, értékváltás

Az utóbbi hónapokban egyre többet hallunk, olvasunk, beszélünk a pénzváltásról. Mindenhol ez a téma, mindenki ezzel foglalkozik. Lehet, hogy most a kedves Olvasó arra gondol, hogy már itt is erről kell írni, és még itt is erről kell olvasni, arról, hogy „jön az euró”. S most biztosan vannak, akik nagyon kíváncsian folytatják az olvasást, várva, hogy a pénzváltás mellett, vagy éppen ellene foglalunk-e állást. Mert bizony hallani jót is és rosszat is ezzel kapcsolatban. Gazdasági elemzők bizonygatják, hogy mennyire jó lesz az, hogy már nem koronában, hanem a gazdasági jólétet szimbolizáló euróban fogunk fizetni; a “kisember”, térségünk lakosságának nagy része azonban aggodalommal tekint a pénzváltásra, ami érthető is, hiszen valami új jön, és valami megszokott elmúlik. Én azonban nem szeretnék itt gazdasági elemzéseket végezni, és a címmel kissé ellentétben nem szeretnék a pénzváltással foglalkozni, annak gondjairól, vagy éppen pozitívumairól írni. Azonban mégis elgondolkodtat a pénzváltáshoz való hozzáállásunk, az ezzel kapcsolatban hallható különböző véleményekre adott válaszunk.

Azt mondják, hogy jobb lesz, hogy könnyebb lesz az új pénznemmel, és sokan mégsem hiszik el, sokan aggodalommal fogadják az euró érkezését, kételyek vannak sokak elméjében. És bár nem akarok analógiát vonni, és egyáltalán nem akarom a fizetőeszközünk megváltozását egy életváltozáshoz hasonlítani, de nekem mégis valahogy van hasonlóság a kettő között. Vagyis sokszor prédikáljuk, sokszor elmondjuk és a Szentírásban is gyakran olvashatjuk, hogy meg kell térni, meg kell változni, egy élet minőségi megváltozásához, vagy inkább úgy mondanám középpontváltáshoz van szükség ahhoz, hogy más legyen az életünk. Sokszor hangzik, hogy el kell fogadni Jézus Krisztust, hogy az életünk mulandó, hamis bálványai helyett Megváltónkat kell követni, neki kell élni. Sokan mondjuk, sokan tettek bizonyosságot évszázadokon keresztül, hogy Jézus elfogadásával más lesz az értékrendünk, megváltozik az életünk, és bár talán nem lesz könnyebb, nem lesz gondtalanabb, de még a gondokat is másképpen látjuk majd. Évezredekem keresztül hangzottak a bizonyoságtételek, de mégis sokan félnek átadni magukat Jézus Krisztusnak. Sokan nem hisznek a bizonyoságtévő életeknek, a Szentírás szavainak, és maradnak a régi bálványisteneik mellett, meg sem próbálják másként, meg sem próbálják Istennek tetszőbben.

A pénzváltás következményeit nem tudjuk, a gazdaság vezetői is csupán sejtik, remélik. Az idősebbek már átéltek hasonlót és talán a most felnövekvő generációnak, vagy a középkorúaknak az életében nem utoljára fog erre sor kerülni. Nem tudjuk. Azt azonban tudjuk és biztosan tudhatjuk, hogy mi lesz azoknak a jutalma, akik váltanak, akik változtatnak életükön, Istenhez való kötődésükön és befogadják, életük megváltójának fogadják el Jézus Krisztust. Nem kell ettől félni, mert sokszorosan többet kapunk az Úrtól, mint amit érte odaadunk. Keressük az Urat, az Ő közelségét, akarjuk életünket, mindennapjainkat hozzá kötni, vele élni, mert Ő előbb akart bennünket, és mindennél előbb halálával megszerezte mindenőt elfogadó, benne bízó számára a legnagyobb ajándékot, az örök életet. Váltunk, változunk, higgyünk a bizonyoságtévőeknek, a hitben élőknek, és Jézus Krisztus által nyerjük el az örök életet. Az euró értékét vesztheti, még az Európai Unió is megszűnhet, államok válhatnak csupán történelmi ténnyé, és bankok kerülhetnek a csőd szélére. Minden változhat, csak az Ige, és a karácsonykor testté lett Ige, Jézus Krisztus áll meg mindörökké. Jó benne bízni, jó az életünket hozzá kötni, jó váltani, és Jézus Krisztust választani.

Gyülekezeti életünkől...

Október a Reformáció emlékünnepének a hónapja, melynek keretében egyházunk lelkeszei újraindították a gyülekezet tagjai részére a Biblia-órákat az új gyülekezeti házban. Elsőnek Jónás próféta könyvét olvastuk. Lelkésünk bevezető szentírási magyarázata után kérdésekkel fordulhattunk hozzá. Mi a résztvevők is elmondhattuk, mit jelent számunkra Istenünk ezen üzenetei Jónás próféta próféciai által.

A Szentírás leírása alapján Isten Jónás prófétát Ninive városába küldi, hogy szólítsa fel a város népét Istenhez való megtérésre, mert elfordultak Istentől és neki nem tetsző életet élnek. Miután Jónás próféta a megpróbáltatások közepette eljut Ninivébe, a néphez fordulva hirdette Isten könyörülő kegyelmét, kérte a város az Úr Istenhez való megtérésre. Ninive város királya is meghallja Isten üzenetét, felszólítja a népét a böjtölésre, hogy vessék el az ő gonoszságukat és váljanak engedelmes, szerény istenfélő emberekké, mert „Isten nem akarja, hogy a bűnös ember elvessen, hanem megtérjen és éljen”.

Mit jelentenek Jónás próféta próféciai a mi számunkra? Az Úr Isten minket is próbatételek elé állít, akár naponta, akár egy betegség által is. De az Őt félő embert mindig megmenti a bajából, kihozza a napra, a jóra, az örmre, mert az Úr hosszan tűrő, nagy kegyelmességű, megbocsátó. A lélek hangjára van szükségünk, amelyet követnünk kell, és akkor érezzük az Ő könyörületét és örökké tartó szeretetét. Ezért sohase feledkezzünk el jótéteményeiről, és imádságainkban naponta mondjunk köszönetet. Ezekkel az ismeretekkel gazdagodtunk a bibliaórán való találkozások után.

Írásom egy kis szösszenettel fejezem be. Mikor készülödtünk a hazatérésre a bibliaóráról, a résztvevők közül többen megjegyezték: „Érdemes volt eljönni, jól éreztük magunkat és nagyon sokat tanulhattunk, gyarapodtunk a Szentírás ismeretében. Lelkileg gazdagodtunk. Jövünk máskor is.”.

Ezzel az üzenettel várjuk gyülekezetünk többi tagját is a péntekesti találkozókra, bibliaórákra.

Szerdi Matild

Presbitériumi határozat

A 2008. november 12-én megtartott presbiteri gyűlésen presbitériumunk foglalkozott a konfirmációi előkészítés során felmerülő problémákkal, miszerint az előkészítő órákra járó ifjak egy része gyakran marad távol az alkalmakról és többen vannak, akik felkészületlenül, az egész oktatást, előkészítést komolytalanul véve jelennek meg a kátéoktatáson. A presbitérium bízva a változásban egy határozatot fogadott el, miszerint a jövőben csupán az konfirmálható, aki az előkészítő óráknak, valamint a vasárnap délelőtti istentiszteleteknek a 80 százalékán (felkészülten) jelen van, vagyis e határozat éretlmében csupán 20 százalékos igazolt hiányzás fogadható el.

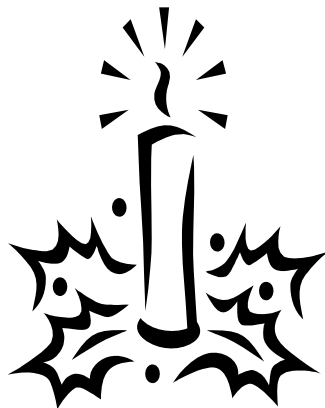
Kecskeméthy István

Ádventben

Te vagy napvilágom, Te vagy énekem;
Téged várlak, Jézus, kinos éjeken:
Oszlasd a homályt, űzd el a bánatot;
Ragyogjon fel rajtam szép fényes napod.

Égő várakozás él minden szívben;
Bár ha nem is tudja, Téged vár minden:
Titkon epedőknek jelenj meg nyilván;
Találj meg mindenkit, ki élni kíván.

Találj meg mindenkit, aki elveszett,
S vigye dicsőségre jötevő kezed,
Hogy, mikor eljössz az ég felhőiben,
Örömmel lásson meg minden földi szem.

Ünnepi alkalmaink

December 21. - Advent IV.,

9:30 - Pólyán

10:30 - Királyhelmecc

15:00 - Királyhelmecc

December 22. - Hétfő (bűnbánati it.)

18:00 - Királyhelmecc

December 23. - Kedd (bűnbánati it.)

18:00 Királyhelmecc

December 24. - Szenteste

15:30 - Pólyán

17:00 - Királyhelmecc

Az esti istentisztelet után ünnepi műsort
mutatnak be a gyermekek.

December 25. - Karácsony I. napja

9:00 - Pólyán, úrvacsoraosztással

10:30 - Királyhelmecc, úrvacsoraosztással

14:00 - Pólyán (legátus szolgál)

15:00 - Királyhelmecc (legátus szolgál)

December 26. - Karácsony II. napja

10:30 - Királyhelmecc (legátus szolgál)

11:30 - Pólyán (legátus szolgál)

14:00 - Szolnocska (legátus szolgál)

15:00 - Királyhelmecc (legátus szolgál)

December 28. - Vasárnap

9:30 - Pólyán

10:30 - Királyhelmecc

15:00 - Királyhelmecc

December 31. - Óév napja

15:30 - Pólyán

17:00 - Királyhelmecc

Január 1. - Újév napja

9:30 - Pólyán

10:30 - Királyhelmecc

15:00 - Királyhelmecc

A betegek és idősek részére háznál is kiszolgáljuk
az úrvacsorát. Az úrvacsorával élni kívánók
igényüket jelezzék a Lelkeszi Hivatalban.

Királyhelmecc Szövetség

A királyhelmecc és a pólyán-szolnocska református gyülekezetek lapja.

E szám a Koinonia n. f. támogatásával jelent meg.

A Lelkeszi Hivatal címe: Templom sor 13, 077 01 Királyhelmecc

Tel.: 056/ 63 219 72

E-mail: info@refkoinonia.sk

<http://www.refkoinonia.sk>

Kéziratokat, javaslatokat szeretettel várunk, a szerkesztés jogát fenntartjuk!